

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213216903
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2213216903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobcu: Ing. K. B., nar. XX. B. XXXX, bytom P. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Ľudovít Földes, Domašská 11, Bratislava, proti žalovanej: JUDr. Eva Skačániová, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Obchodno-poľnohospodárske družstvo vo Vydranoch, IČO: 00 191 761, o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 24. mája 2016 č. k. 9C/248/2013-223, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnostiach stavba - administratívna budova na parc. č. 773/37 a stavba sklad obilia - senník na parc. č. 773/39, zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. P., obec P., okres Dunajská Streda na Správe Katastra Dunajská Streda. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 40 ods. 1, 3 O. z. (z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník) a § 243 ods. 3 ObZ (z. č. 513/1992 Zb. Obchodný zákonník). Vecne dôvodil, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v danom prípade došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi predávajúcim Poľnohospodárskym družstvom Vydrany, zastúpeným Dr. O. T., predsedom družstva a kupujúcimi Ing. B. K. a O. P. a predmetom zmluvy bola nehnuteľnosť pôvodne vedená na LV č. XXX, ako sklad obilia senník, na parc. č. 773/39 a administratívna budova pod inventárnym číslom 819, na parc. č. 773/37, v k. ú. P. s tým, že na druhej strane zmluvy sa nachádzajú vlastnoručné podpisy účastníkov tejto zmluvy. Z obsahu LV č. XXX pre k. ú. P. súd prvej inštancie zistil, že na žalobcu ako aj na P. O. sú sporné nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele po 1/2 na základe kúpnej zmluvy vložené v katastri nehnuteľnosti pod č. pod č. V-3144/95. Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Cbi/21/2007-49 zo dňa 28. mája 2008 mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca podal voči správkyňi konkurznej podstaty úpadcu Obchodno-poľnohospodárskeho družstva Vydrany návrh na vylúčenie veci z konkurznej podstaty tvrdiac, že nepatrí do súpisu veci úpadcu, keď svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal, že predseda družstva Dr. T. mal na podpísanie kúpnej zmluvy plnú moc od iného člena družstva, teda zmluva bola podpísaná iba jedným členom predstavenstva, hoci bol potrebný ešte jeden podpis člena predstavenstva a preto v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že kúpna zmluva z uvedených dôvodov je neplatná, pričom nedošlo ani k vydržaniu. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cbi/21/2007-49 bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/139/2008, ktorý ohľadne zmluvy uviedol, že ide o právny úkon, ktorý robilo predstavenstvo družstva a pre tento právny úkon sa vyžaduje písomná forma a podľa kogentného ustanovenia § 243 ods. 3 ObZ a Stanov družstva je potrebné, aby zmluvu

o prevode nehnuteľností podpísali dvaja členovia predstavenstva. Nakoľko sa tak nestalo, právny úkon je absolútne neplatný. Odvolaciemu súdu bola v odvolacom konaní žalobcom predložená xeroxová kópia plnomocenstva z 29. mája 1995, v zmysle ktorej I. V. a K. L. splnomocnili O. T. predsedu predstavenstva tohto družstva na podpísanie kúpnej zmluvy. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že zmluvu podpísal sám predseda poľnohospodárskeho družstva Dr. O. T., avšak na zmluve absentuje podpis ďalšieho člena predstavenstva. Spornou ostala otázka predloženej xeroxovej kópie plnomocenstva z 29. mája 1995, ktorú žalovaná pokladá za falzifikát, ktorý bol dodatočne zadovážený za účelom preukázania plnej moci pre predsedu družstva T. na podpísanie kúpnej zmluvy. Plnomocenstvo z 29. mája 1995 obsahuje osvedčenie o pravosti podpisu, ktorý vydala pracovníčka notára so znením, že dotyčná osoba osvedčuje pravosť podpisov, podľa knihy osvedčovania pravosti podpisov zo dňa 17. júla 2013 s tým, že tieto osoby podpis na listine uznali za podpis vlastný. Vzhľadom na to, že originál plnomocenstva nebol predložený je zrejmé, že buď neexistuje, alebo ho žalobca úmyselne zadržuje. Súd prvej inštancie dôvodil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nepreukázal platnosť kúpnej zmluvy zo dňa 22. septembra 1995, nepreukázal originál plnomocenstva z 29. mája 1995, súhlas členov predstavenstva Obchodno-poľnohospodárskeho družstva vo Vydranoch I. V. a K. L., čo do splnomocnenia Dr. O. T., predsedu predstavenstva družstva na podpísanie kúpnej zmluvy, ktorej predmetom sú vyššie spomenuté nehnuteľnosti. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že by bol právny úkon vykonaný v súlade s § 40 ods. 1 a 3 O.z., keďže absentuje podpis člena predstavenstva, v dôsledku čoho je právny úkon absolútne neplatný a právne úkony sú postihnuté absolútnou neplatnosťou a preto nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností. Absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému. Dodal, že súd musí na túto neplatnosť prihliadať, musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti, keď verejný záujem tu prevažuje nad osobnými záujmami účastníkov absolútne neplatného právneho úkonu. Z vyššie uvedených dôvodov žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p. (z. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30. júna 2016) s tým, že o náhrade trov rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil právne ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p.. Vecne dôvodil, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, lebo na predmetnú vec platnosti kúpnej zmluvy nesprávne aplikoval ustanovenia právneho predpisu a to § 40 ods. 1 a 3 O. z. a § 243 ods. 3 ObZ a neaplikoval ust. § 31 a nasl. O.z.. Dodal, že pri podpísaní kúpnej zmluvy nešlo o zastupovanie predsedu družstva Dr. O. T. vôbec, ktorý za seba ako za predsedu družstva kúpnu zmluvu riadne podpísal a bol prítomný pri podpise zmluvy, ale išlo o zastupovanie pri podpise predmetnej kúpnej zmluvy za ďalšieho člena a to I. V. a K. L., na základe nimi udeleného splnomocnenia pre splnomocnenca Dr. O. T.. Poukázal na ustálenú judikatúru a súdnu prax NS SR a súdov v SR a to Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2000 sp. zn. 2Obo/182/99. Dodal, že z obsahu zmluvy ako aj z plnomocenstva je jednoznačne identifikovateľné, kto je predávajúcim a kto za predávajúceho konal, ich mená a funkcie ako aj ich súhlasný prejav vôle, ako aj súhlasný prejav ďalších dvoch konajúcich členov predstavenstva na splnomocnenie predsedu družstva na podpísanie takejto kúpnej zmluvy. Namietal, že pravosť svojich podpisov konajúce osoby a to I. V. a K. L. nikdy nespochybnili a na základe kúpnej zmluvy bolo jeho vlastnícke právo riadne zdokladované. Uviedol, že originál splnomocnenia síce nepredložil, avšak súd mohol vykonať ďalšie dokazovanie a mal mu uložiť predložiť originál plnomocenstva, čo však súd prvej inštancie neurobil a i z tohoto dôvodu žalobu zamietol. Dodal, že súd prvej inštancie nevyočul ako svedkov I. V. a K. L., ktorých síce na pojednávanie predvolal, avšak sa nedostavili a viackrát ich už nevolal. Podotkol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku z dôvodu, že nebol v konaní označený ďalší účastník konania, spoluvlastník spornej nehnuteľnosti, považuje za nedôvodný, keďže v prípade určovacej žaloby ohľadne vlastníckeho práva k jeho spoluvlastníckemu podielu druhý podielový spoluvlastník by mohol byť len vedľajším účastníkom. Mal za to, že napadnutý rozsudok je vecne nesprávny, nevychádza a neopiera sa o dôkazy vykonané v konaní v rámci dokazovania pred súdom a ani z objektívne existujúceho právneho a skutkového stavu veci a navyše je nepreskúmateľný vzhľadom na nedostatok dôvodov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila i žalovaná, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a uviedla, že súd prvej inštancie umožnil vykonať v konaní všetky procesné práva vedúce k spravodlivému procesu, vec správne právne posúdil a vykonal všetky dôkazy potrebné pre náležité objasnenie veci.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej C.s.p.), ktorý nahradil a zrušil do 30. júna 2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.). Odvolací súd prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa C.s.p.. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného O.s.p., aktuálne § 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 O.s.p., akt. § 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 a 202 O.s.p., akt. § 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p., akt. § 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.).

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Predmetom tohto konania je určenie, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom v podiele 1/2 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. P., obec P. vedených Okresným úradom Dunajská Streda, Správa katastra Dunajská Streda a to stavba - administratívna budova na parc. č. 773/37 a stavba sklad obilia - senník na parc. č. 773/39 na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej podľa tvrdenia žalobcu až dňa 22. septembra 1995, ktorej vklad bol povolený 26. marca 1996 pod č. V 3144/95.

8. Odvolací súd v prvom rade považuje za dôvodné doplniť závery súdu prvej inštancie o preukázaní či je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

9. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. (z. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

10. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Jedným zo základných procesných predpokladov pre úspešnosť žaloby je určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je (tzv. určovací žaloba) existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. V súdnej praxi sa vyskytli prípady, kedy súdy zamietli určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu z dôvodu prebiehajúceho konania o vylučovacej žalobe, resp. s odkazom, že naliehavý právny záujem nie je daný, pretože možno podať vylučovaciu žalobu. Riešenie

otázky, či konanie o žalobe na vylúčenie veci zo súpisu v podstate zakladá nedostatok naliehavého právneho záujmu na žalobe o určenie vlastníckeho práva k veci vyžaduje porovnanie zmyslu a účelu týchto žalôb. Otázkou vzťahu určovacej a vylučovacej žaloby sa vyjadril i najvyšší súd v zjednocujúcom rozhodnutí, podľa ktorého sama skutočnosť, že prebieha konanie o excindačnej žalobe na vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, nezakladá bez ďalšieho nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení, že je vlastníkom tejto veci (Uznesenie NS SR zo dňa 28. októbra 2009 sp. zn. 4Cdo/96/2009).

12. Vychádza sa s koncepcie, že predmetom a účelom vylučovacej žaloby nie je určenie vlastníctva t.z. nerieši sa ňou zmena zápisu v katastri nehnuteľnosti, preto výrok súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhovie tejto žalobe, nie je spôsobilým podkladom pre zmenu v úradnej evidencii. V konaní o vylučovacej žalobe môže byť otázka vlastníctva riešená iba ako otázka predbežná a to len za predpokladu, že má pre rozhodnutie sporu právny význam, pričom súd sa touto otázkou vysporiada iba v odôvodnení rozhodnutia, nie v samotnom enunciate. Jej účelom je dosiahnuť vylúčenie určitého majetku zo súpisu a predísť jeho speňaženiu. Na druhej strane prostredníctvom určovacej žaloby nemožno dosiahnuť vylúčenie veci z konkurzu, z toho vyplýva, že tieto dva druhy žalôb majú rozličný zmysel a význam. Ak sa žalobca domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľností, pri ktorej je v katastri nehnuteľnosti zapísaný ako vlastníkom niekto iný, má nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností. Žaloba o určenie vlastníckeho práva je však spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi stranami. Vylučovaciu žalobu je treba odlišovať od žaloby na určenie vlastníckeho práva. Zapísanie určitého majetku do súpisu konkurznej podstaty umožňuje správcovi nakladať s takýmto majetkom podliehajúcim konkurzu a následne ho speňažiť. Právnym prostriedkom ochrany inej osoby proti neoprávnenému zahrnutiu takéhoto majetku do súpisu konkurznej podstaty je práve vylučovacia excindačná žaloba. Rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva žalobcu nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie tejto veci zo súpisu majetku patriacej do konkurznej podstaty.

13. V prípade žaloby o určenie vlastníctva súd môže skúmať, či žalobca je alebo nie je vlastníkom veci. Aj keď k vylúčeniu veci zo súpisu podstaty môže dôjsť len na základe rozhodnutia súdu o vylúčení veci, nebráni to úspešnému uplatneniu žaloby o určenie vlastníckeho práva. Pretože prípadné rozhodnutie súdu o vylúčení veci zo súpisu podstaty nie je podkladom pre zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti a teda nie je spôsobilý odstrániť stav právnej neistoty v otázke vlastníctva a žalobca tak má naliehavý právny záujem na určovanom žalobe o určení svojho vlastníctva k veci. Naproti tomu zamietnutie žaloby o vylúčenie veci zo súpisu podstaty ešte neznamená, že žalobca nemôže byť jej vlastníkom, že vec musí byť v rámci speňažovania majetku patriaceho do podstaty predaná a že konkurz nemôže byť zrušený aj inak než po splnení konečného rozvrhu výťažku zo speňaženia majetku.

14. Konkurencia vylučovacej a určovacej žaloby je z hľadiska ich rôzneho účelu prípustná a nevyhnutná na dosiahnutie fiktívnej právnej ochrany vlastníctva. Keďže predmety týchto žalôb sa líšia možnosť uplatnenia jednej z nich nevylučuje prípadné úspešné uplatnenie druhej.

15. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. (predtým § 80 písm. c/ O.s.p.) musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len nevyvoláva zbytočné konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať ďalšie iné súdne konanie. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by bez tohto určenia sa stalo jeho právne postavenie neisté. Procesná povinnosť preukázať a tvrdiť, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti v prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši. V danej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne považoval naliehavý právny záujem za preukázaný vzhľadom na existenciu spornosti tohto vlastníctva.

16. Odvolací súd sa vo zvyšnej časti odôvodnenia v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia vo veci samej. U dôvodov

predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo tak zásadne postačuje konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd však z dôvodu nutnosti vypořádania sa i odvolacími námietkami žalobcu uvádza nasledovné:

17. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a vec i správne právne posúdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť žiadne nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje.

18. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 C.s.p. nato, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom. Na poslednom pojednávaní pred súdom prvej inštancie bol poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p..

19. K právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie odvolací súd dodáva, že podľa § 40 ods. 3 O. z. písomný právny úkon (ktorým je bezpochyby kúpna zmluva je platný len v tom prípade, ak je podpísaný konajúcou osobou.

20. Občiansky zákonník pri niektorých právnych úkonoch vyžaduje, aby boli vykonané v písomnej forme, inak sa právny úkon v zmysle § 40 ods. 1 O.z. považuje za neplatný.

21. Podľa § 46 ods. 1 O.z. písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľnosti, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Z uvedeného vyplýva, že zákon vyžaduje písomnú formu len v dvoch prípadoch a to: 1. písomnú formu vyžaduje zákon, 2. ak sa na tejto strane dohodli zmluvné strany. Ustanovenie § 46 ods. 1 O.z. osobitne zdôrazňuje, že písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľnosti (kúpna zmluva, darovacia zmluva ...).

22. Písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch náležitostí a to: písomnosti a podpisu. Písomný prejav je platný podpisom konajúcej osoby, ktorý na rozdiel od textu písomnosti musí byť zásadne vlastnoručný. Podpis priestorovo a obsahovo uzaviera nielen listinu, ale i samotný písomný právny úkon. Podpis identifikuje konajúcu osobu a súčasne verifikuje obsah jeho prejavu vôle.

23. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že kúpna zmluva, na základe ktorej sa žalobca domáha určenie vlastníckeho práva je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 40 ods. 3 O.z., pretože nebola verifikovaná vlastnoručným podpisom všetkých oprávnených osôb.

24. V konaní pred súdom už pred súdom prvej inštancie žalobcovia predložili plnomocenstvo, z ktorého možno dovodiť, že bolo vyhotovené dodatočne a to i s ohľadom na dôvody uvedené v rozsudku Krajského súdu Bratislava č. k. 8Cbi/21/2007-49 z 28. mája 2008, v ktorom sa skonštatovalo, že žalobca nepreukázal pre predsedu družstva Dr. T. plnú moc na podpísanie kúpnej zmluvy od iného člena predstavenstva družstva, že plnomocenstvo z 29. mája 1995 obsahuje osvedčenie o pravosti podpisu až zo dňa 17. júla 2013. V prípade, že by predseda družstva na základe plnomocenstva podpisoval i za ďalšieho člena družstva a mal by k dispozícii aj plnú moc je viac než pravdepodobné, že by kúpna zmluva obsahovala i meno tohto člena predstavenstva s uvedením, že na základe plnej moci presne špecifikovanej za tohto iného člena predstavenstva podpisuje zmluvu predseda družstva Dr. O. T.. Táto skutočnosť nevyplýva nielen z podpisu na zmluve, ale ani z označenia zmluvných strán na samotnej zmluve. Z článku 18 ods. 5 Stanov družstva vyplýva, že v prípade, keď je predpísaná písomná forma je potrebný podpis predsedu alebo podpredsedu a jedného ďalšieho člena predstavenstva, stanovy neobsahujú možnosť, aby predseda družstva mohol zastupovať niektorého člena predstavenstva, keďže

predstavenstvo je štatutárnym kolektívnym orgánom družstva. I z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že za družstvo koná predseda družstva a v jeho neprítomnosti určený predstavenstva, listiny o právnych úkonoch, kde je predpísaná písomná forma podpisuje aj ďalší jeden člen družstva.

25. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dôvodné ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdiť.

26. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná a podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. jej vzniklo voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

27. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).